

[Forsvarsministeren.]

paa dette Omraade som for Resten ogsaa paa andre at gennemføre Nyordningen efterhaanden, saaledes at man ikke be- gaar Uret overfor dem, der er gaaet ind i den militære Tjeneste, og som altsaa har valgt denne som Levevej. Afgangen kommer her paa en naturlig Maade, og der vil altsaa gaa en ret betydelig Aarrække, inden man fuldstændig er kommet over til det nye System.

Det kunde maaske have sin Betydning ved et Eksempel at illustrere, hvorledes egentlig Forholdet bliver ude ved et Liniekompagni af Fodfolket, netop vedrørende de midlertidige Befalingsmænd, Officierer og Officerer. Chefen for et saadant Liniekompagni er jo Kaptajn, og der vil foruden ham af Officerer blive to Premierløjtnanter eller en Premierløjtnant og en Kaptajnløjtnant, to Officierer og Resten Reservebefalingsmænd. Her er det, at Officianernes og Officerernes Veje skilles. Officererne gaar i Henhold til deres Uddannelse paa Officersskolen fremad mod de højere militære Poster, Officianterne gaar i Henhold til deres Uddannelse over i Administrationen, bliver Regnskabsførere, Intendanten, Skrivere, Depotforvaltere o. s. v. De kan ikke alene blive Intendanten, men de kan eventuelt gaa videre ved særlige Kursus, som man tænker at oprette, og blive Overintendanten. Lad mig nævne i Forbigaaende, fordi der har været megen Strid om Forholdet mellem Officianter og Officerer, at med Hensyn til Rangforordningen for disse to Grupper af Befalingsmænd maa det naturligvis have sit Forblivende ved det, der allerede for en Tid siden er bestemt, efter at Hærloven af 1922 er blevet til.

Der er altsaa en hel Del Tjenestemandstillinger, som efterhaanden nedlægges, og det er temmelig sikkert noget, vi burde følge paa andre Omraader. Der bliver i alt Fald tidt slaaet til Lyd for, naar Folketingsmænd kommer her op paa Talerstolen, at vi skal have færre Tjenestemænd, men til Gengæld lønne dem godt — ikke mindst fra konservativ Side er det tidt blevet fremholdt —, og jeg tror, den Tanke er rigtig, at man ikke skal have flere Tjenestemænd end allerhøjest nødvendigt. Man skal altid, i hvert Fald naar der er Tale om en større Institution, have en fast Stamme, men derudover skal man have honorarlønnede Folk; jeg tror, at alt taget i Betragtning vil det vise sig at være det bedste.

Jeg har allerede nævnt, at man ogsaa med Hensyn til Administrationen opadtil

sparer en Del. For det første faar vi i Stedet for de tre Divisionsgeneraler kun to efter Forslaget her. Generalinspektøren for Rytteriet med Stab forsvinder, Generalinspektøren for Fodfolket med Stab forsvinder og Ingeniørkorpsets Chef bliver i Fremtiden en Oberst. Vi forvandler ogsaa Titlerne paa Generallægen, Generalintendanten og Generalauditøren. Det er naturligvis ikke en Ting, som i og for sig er betydningsfuld, men jeg har nu ment, at det var rigtigt i Betragtning af den Stilling, de har, at de faar en anden Titel, og de kommer da til at hedde Stabslæge, Stabsintendant og Stabsauditor, saa at Generalsgraden forbeholdes ganske faa af vore højeste militære Førere.

Hvad Lægekorpset angaar, indskrænkes Hærens Lægekorpsets med 4 Overlæger, men samtidig nedlægges Marinens Lægekorpset; dette Lægekorpsets forsvinder efterhaanden, saa at der dør ingen Tjenestemænd bliver. Jeg kommer senere til at omtale det; jeg har ment, det har sin store Betydning, at man overalt, hvor det overhovedet kan lade sig gøre, faar et Samarbejde, saa at det ikke er to forskellige Institutioner, der tilsyneladende ikke kommer hinanden ved. Ved et saadant Samarbejde faar man selvfølgelig ogsaa den billigste Administration, derom er der ingen Tvivl.

Jeg kommer saa til en Omtale af Søværnet, Flaaden. For Flaadekommandoen med Marinestaben indføres lignende Forhold som for Hæren. Marinestaben har hidtil været og er i dette Øjeblik en Afdelingovre i Marineministeriet. Jeg har ment, det havde sin store Betydning, at man fik saa ensartede Forhold som vel muligt indenfor Hær og Flaade, og derfor har jeg været en Tilhænger af at lade Marinestaben gaa ind under Flaadekommandoen. Det er altsaa akkurat det samme Forhold som for Generalstabens og Generalkommandoens Vedkommende, og der vil naturligvis ikke være noget til Hinder for, at man fra Ministeriets Side ogsaa fremtidig kan sætte sig i direkte Forbindelse med Marinestaben og med Generalstabens.

Ved Siden af Flaadekommandoen er Hovedbestanddelene Kystflaaden og Kystdefensionen. Kystflaaden inddeles i 4 Orlogsskibe paa tilsammen ca. 16 000 Tons og 20 Torpedobaade og Undervandsbaade paa tilsammen ca. 6 000 Tons foruden Mineskibe og Minemateriel. Naar man har benævnt det „Kystflaaden“, er det naturligvis for at markere, at vor Flaade i særlig Grad maa være placeret ved vore Kyster